

deres ønsker og anlæg, og får adgang til oplæring i det pågældende arbejde;

- c) om nødvendigt får økonomisk støtte i den tid, de får lægebehandling, undervisning og arbejdsmæssig oplæring.

X. Gennemførelse af principperne for arbejdsmæssig revalidering.

41. (1) Foranstaltninger til arbejdsmæssig revalidering bør tilpasses efter det enkelte lands særlige behov og forhold og bør indføres gradvis på baggrund af disse behov og forhold og i overensstemmelse med de i nærværende henstilling fastlagte principper.

(2) Hovedformålet med denne gradvise udvikling bør være

- a) at fastslå og udvikle de erhvervshæmmedes arbejdsevne;
- b) i videst muligt omfang at tilvejebringe egnede beskæftigelsesmuligheder for dem;
- c) at undgå forskelsbehandling af erhvervshæmmede på grund af deres invaliditet med hensyn til oplæring eller beskæftigelse.

42. Den gradvise udvikling af foranstaltninger til arbejdsmæssig revalidering bør, om det ønskes, fremmes med bistand fra Det internationale Arbejdsbureau

- a) om muligt ved ydelse af teknisk rådgivende bistand;
- b) ved tilvejebringelse af en omfattende udveksling af de erfaringer, der er indvundet i de forskellige lande; og
- c) ved andre former for internationalt samarbejde, der er egnet til at lette oprettelsen og gennemførelsen af foranstaltninger, der er tilpasset efter de enkelte landes behov og forhold, herunder oplæring af det nødvendige personale.

V. Ind- og udvandring af arbejdere i underudviklede lande.

På arbejdskonferencen i 1954, hvor dette spørgsmål blev undergivet 1. behandling, vedtoges det, at der ved 2. behandling skulle søges udarbejdet en henstilling herom.

Som grundlag for behandlingen i den af konferencen nedsatte kommission var der af arbejdsbureauet udarbejdet en rapport med udkast til 2 henstillinger om spørgsmålet.

Rapporten gav anledning til en meget livlig diskussion i kommissionen dels om det

formelle, hvorvidt man skulle søge gennemført en konvention og en henstilling, 2 henstillinger eller kun en henstilling, dels om det materielle, det vil sige indholdet af dokumentet.

Der blev således i kommissionen stillet 115 ændringsforslag til bureauets udkast, som man vedtog at samarbejde i en henstilling.

Ved behandlingen af kommissionens rapport i plenarforsamlingen koncentrerede diskussionen sig navnlig om forslaget afsnit 4 om beskyttelse af udvandrende arbejdere under deres beskæftigelse. Arbejdsgiverne fandt, at dette afsnit burde udelades, da de deri indeholdte regler allerede fandtes i andre konventioner og henstillinger. En anvendelse af disse regler ville endvidere kunne medføre, at emigranten stilles bedre end den fastboende lokale arbejder.

Arbejdsgivernes principielle indvendinger blev imidlertid nedstemt, og kommissionens forslag blev med nogle ændringer vedtaget af konferencen med 161 stemmer mod 18. 36 afholdt sig fra at stemme.

I forbindelse med henstillingen vedtog plenarforsamlingen med 115 stemmer mod 23 — 28 afholdt sig fra at stemme — en af kommissionen foreslået resolution, hvori styrelsesrådet anmodes om at foranledige undersøgt, hvilke af henstillingens bestemmelser, der bør inkluderes i en fremtidig konvention om arbejdere, som er emigreret til underudviklede lande.

Henstillingen har følgende ordlyd:

Henstilling nr. 100 om beskyttelse af udvandrende arbejdere i underudviklede lande og territorier.

Den internationale Arbejdsorganisations general-konference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 38. møde den 1. juni 1955, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til beskyttelse af udvandrende arbejdere i underudviklede lande og territorier, der er opført som 5. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, vedtager i dag den 22. juni 1955 følgende henstilling, som benævnes „Protection of Migrant Workers (Underdeveloped Countries) Recommendation, 1955“: